

at Argumentationen staar i Misforhold til den ved første Behandling anvendte Argumentation. Ved første Behandling tog det alt sammen Sigte paa at give det Udseende af, at dette Forslag ingen Verdens Betydning havde; man brugte, saa vidt jeg erindrer, Udtryk som Lapperier og lignende for at reducere Forslagets Betydning. I Dag gaar Argumentationen i anden Retning, i Dag gaar den ud paa at tilkendegive, at der overhovedet ikke er Brug for noget, der er ingen, der vil have det Forslag, der mangler i Forvejen ikke Midler. Jeg vil sige, at jeg ogsaa paa dette Omraade fremdeles foretrækker at støtte mig til Arbejdsudvalgets Udtalelser — ogsaa efter den venlige Opfordring, som den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Slesbager, gav mig, til at sætte mig ind i Forholdene —, jeg tror, man tør forlade sig paa, at Arbejdsudvalget har gjort sit Arbejde saa godt; at man kan bygge paa de Udtalelser, som kommer derfra.

Naar man nu vil gøre gældende, at Lovforslaget er ensbetydende med et Ønske om at ødelægge den gældende Lov om Nødhjælpsarbejder, om at faa Midler i Hænde til at øve Sabotage overfor denne Lov, saa vil jeg sige, at der er jo intet i Arbejdsudvalgets Betænkning og intet i den højtærede Socialministers Forslag og den Motivering, han har givet det ved Fremsættelsen, som berettiger til at paastaa noget saadant. Hvad er det, der er Aarsag til, at man kommer med et Forslag om for Vinterhalvaaret 1925—26 at yde særlige Tilskud til Iværksættelse af offentlige Arbejder? Ja, det er jo begrundet med den ekstraordinære Situation og med, at Arbejdsudvalget har fundet, at de Midler, som den gældende Lov giver, er utilstrækkelige overfor en Arbejdsløshed af det Omfang, som vi her maa beskæftige os med. Jeg synes, det er lige ud ad Landevejen, at naar der foreligger en særlig uforudset Situation, en stor Arbejdsløshed, som man maa regne med vil stige, er det den højtærede Ministers Pligt at komme med Forslag om at supplere de Foranstaltninger, som alle, der har beskæftiget sig indgaaende med Spørgsmaalet, anser for utilstrækkelige. Og det er jo det, der er sket, ikke noget som helst andet. Det nytter ikke, at man mener at kunne skyde den ene og den anden i Skoene, at det er hans Skyld, at der ikke er kommet noget ud af Loven om Nødhjælpsarbejder, naar de rent faktiske Forhold viser, at der i Henhold til denne Lov kun i meget begrænset Omfang er iværksat Arbejde; thi

saa har man ikke gennem den gældende Lov noget tilforladeligt at falde tilbage paa, noget, som man, naar man føler sit Ansvar, trygt kan henvise til, og saa maa man selvfølgelig drage Omsorg for at faa den fornødne Lovhjemmel til yderligere Foranstaltninger.

Der er ikke Tale om noget i Retning af Sabotage eller om, at noget saadant ønskes. Hvorfor overser man dog med Villie, at der ikke er Tale om noget Forslag, som tilsigter, at de gældende Regler om Nødhjælpsarbejder skal sættes ud af Kraft? Det er der jo ingen, der har talt om. Den Fare, som man fra Oppositionens Side mener truer den gældende Lov om Nødhjælpsarbejde, maa siges at være rent minimal, hvis den overhovedet eksisterer, idet Varigheden af den her foreslaaede Lov er saa stærkt begrænset, at man kun har beskaaret den en Levetid til 15. Maj 1926. Endvidere er der at tage i Betragtning, at selv om det foreliggende Lovforslag maatte blive Lov, er der intet i Vejen for, at Loven om Nødhjælpsarbejder kan benyttes jævnsides med den. Ingen af os har haft noget at indvende imod de Udtalelser, der er fremført fra Arbejdsudvalgets Side, i hvilke man giver bestemt Tilsagn om at ville yde sin Medvirkning til Iværksættelse af de Arbejder, der ønskes iværksat som Nødhjælpsarbejder.

Jeg vil henvise ærede Medlemmer til at se, hvad der staar i Betænkningen nederst paa Side 7 og Side 10, 3die Stykke. Der er udtrykkelig fremsat Udtalelser, som fuldstændig dækker den Opfattelse, jeg her har gjort gældende. Til Overflod ved vi alle, at Ministeriet i det Cirkulære, det har udsendt, udtrykkelig har henledet Opmærksomheden paa, at Nødhjælpsarbejder kan iværksættes. Jeg vil derfor paastaa, at jeg ubetinget har Ret til at hævde, at der ved Lovforslaget ikke tilsigtes noget andet end under en ekstraordinær Situation at tilvejebringe Lovhjemmel for yderligere Foranstaltninger og for at give yderligere Opmuntring til Iværksættelse af Arbejder. Af de Bilag, der ledsager Betænkningen, ser vi, at man ikke alene tør bygge paa, hvad der er muligt efter Loven om Nødhjælpsarbejder.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det, det fornemmeligt gjaldt om, var at komme udenom de i Arbejdsløshedsloven gældende Regler. Det formede sig morsomt nok saaledes, at det ærede Medlem Hr. Slesbager under Forhandlingen i Dag kom til højre for det ærede Medlem Hr. Holstein — saa langt er Venstre naaet, at det